

N:o 8.

Af Herr P. Waldenström: Om rätt för lekmän att deltaga i biskopsval.

Då den enligt min öfvertygelse lika viktiga som rigtiga principen allt mer gjort sig gällande, att lekmän hafva rätt att taga del i kyrkostyrelsen, så torde denna princip böra än ytterligare utsträckas öfver de gränser, inom hvilka dess tillämpning för närvarande är inskränkt. Lekmännen hafva vid utseendet af ledamöter i kyrkans representation lika rätt med presterna, och ingen torde finnas, som anser detta obilligt eller skulle önska lekmannaintressets undanträngande ur kyrkomötet. Men erkänner man denna lekmännens rätt, då det gäller kyrkomötet, så synes det vara billigt, att samma rätt får göra sig gällande äfven vid biskopsval. Det är nemligen klart, att det inflytande, som en biskop genom sin ställning är i tillfälle att utöfva, icke blott angår och berör stiftets presterskap utan ock dess församlingar, och att lekmännen således vid biskopsval kunna hafva viktiga intressen att bevaka. Äfven torde kollegierna vid de allmänna läroverken böra tillerkännas rätt att deltaga i biskopsval, så länge biskoparne äro dessa läroverks eforer.

Med anledning af en motion i samma syfte vid 1868 års kyrkomöte, aflät kyrkomötet en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, deri det bland annat heter: »Då det inflytande, som en biskop genom sin ställning är i tillfälle att utöfva, icke blott angår och berör stiftets presterskap utan ock dess församlingar, samt biskoparne äro läroverkens eforer, och förty billigheten synes fordra, att ej mindre öfriga lekmän

inom församlingarne utan äfven särskildt lärarne vid elementarläroverken beredas rättighet och tillfälle att i biskopsval deltaga, hafva inom kyrkomötet blifvit i ofvan nämnda syfte väckta förslag till ändring af de i fråga om biskopsval nu gällande stadganden. — Kyrkomötet, som tagit dessa framställningar i öfvervägande, har, hvad angår frågan om lekmännens deltagande i biskopsval, icke kunnat förbise, att förslagen derom hafva ett stöd i biskopens ställning såsom eforus för läroverken inom stiftet, hvarjemte det för kyrkomötet synes sannolikt, att församlingens deltagande i nämnda val skulle ställa biskopen i ett närmare och förtroligare förhållande till dem, öfver hvilkas själavård han har att vaka, och sålunda för honom underlätta utöfningen af hans viktiga och ansvarsfulla kall» — — — »Kyrkomötet får därför i underdånighet anmäla sin åsigt, att rätt till deltagande i biskopsval bör lekmän tillerkännas.»

På grund af sålunda anförda skäl beder jag att få föreslå,

att Riksdagen måtte i underdånighet hemställa, att Kongl. Maj:t täcktes i nåder låta utarbeta, för att en kommande Riksdag föreläggas, förslag till sådan ändring i nu gällande lagar om biskopsval, att rätt till deltagande i biskopsval äfven tillerkännes lekmän, på det sätt, att 1:o) hvarje församling inom det stift, hvars biskop skall väljas, utses elektor till lika antal, som hon har vid biskopsval röstberättigade prester, hvilka elektor i likhet med presterna afgifva hvar sin röst, 2:o) att lärarekollegierna vid de högre allmänna läroverken inom samma stift afgifva hvar sin röst.

Om remiss till Lag-Utkottet anhålles.

Stockholm den 23 Januari 1885.

P. Waldenström.